

بررسی وضعیت شاخص‌های پایداری محیطی شهر چابهار*

ثریا فیروزی جهان تیغ**، اسماعیل شیعه***، آرش وحید****

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۰/۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۱۱/۱۳

چکیده

شهر چابهار، در دهه‌های اخیر با مشکلات و مسائل عدیده‌ای همچون آلودگی‌های زیست محیطی، کاهش توان اکولوژیک، مسائل محیطی، افزایش بار وارده بر محیط زیست، افزایش شکل‌گیری سکونتگاه‌های غیررسمی (بیش از ۵۰ هزار نفر)، و ... مواجه بوده است که پایداری محیطی شهر را تحت تاثیر قرار داده است. در این راستا این پژوهش با هدف بررسی وضعیت شاخص‌های پایداری محیط‌زیست در شهر چابهار انجام شد. ابتدا مطالعات کتابخانه‌ای در راستای شناخت ابعاد، شاخص‌ها و متغیرهای پایداری محیطی انجام شد و با توجه به اطلاعات گردآوری شده، شاخص‌ها و معیارها با توجه به وضعیت شهر چابهار شناسایی شد، و نهایتاً ۲۱ متغیر در قالب ۵ شاخص به عنوان شاخص‌ها و معیارهای پایداری محیطی شهر چابهار شناسایی شد و در قالب پرسشنامه تاثیرات متقابل طراحی و برای ۱۰ کارشناس فرستاده شد. داده‌ها گردآوری و با نرم‌افزار میک‌مک تجزیه و تحلیل شدند. با توجه به هدف کاربردی این پژوهش، که استفاده از نتایج این پژوهش توسط سایر محققان و ادارات شهر چابهار است سعی شد از عواملی که به عنوان عوامل کلیدی شناخته شدند به واسطه‌ی قدرت انعطاف و اثری که بر روی سایر عوامل دارند، شناسایی و استفاده شوند و مورد تحلیل بیشتری قرار بگیرند. نتایج حاصل از سنجش شاخص‌های پایداری محیط شهر چابهار حاکی از ناپایداری در وضعیت محیط‌زیست شهر است ولی قرارگیری ۱۵ متغیر از ۲۱ متغیر پایداری محیط در محدوده عوامل کلیدی جای امیدواری را نشان می‌دهد زیرا این متغیرها قابلیت انعطاف و از قدرت تغییر خود و سایر متغیرها برخوردارند که باید مدنظر شهرسازان قرار بگیرد. پوشش گیاهی، روان‌گرایی و زمین لغزش، خشکسالی، وجود فرسایش آبی و بادی، فرسایش خاک، سیل خیزی، وجود تپه‌های شنی سست در جنوب شرق، عدم وجود سفره‌های آب زیرزمینی و بهره‌برداری ناچیز از آن‌ها، پیدایش و رشد سکونتگاه‌های غیررسمی درون شهر چابهار، محدود بودن منابع آب سطحی، محدودیت رشد کالبدی در جهت‌های غرب و جنوب و شمال، آسیب پذیر بودن اراضی شهر و دو اسکله شهر در برابر سونامی به دلیل افزایش ارتفاع امواج؛ زمین‌لرزه، طوفان، نسبت ساختمان‌های بادوام به کل ساختمان عوامل کلیدی در این پژوهش انتخاب شدند. متغیر پوشش گیاهی بیشترین میزان اثرگذاری مستقیم و غیرمستقیم را بدست آورده است که حاکی از نقش بسیار مهم این عامل در پایداری محیطی شهر چابهار است که تحت تاثیر اقلیم منطقه و فقر منابع آبی است و باعث شده است از نظر سبزی‌نگی فقیر باشد و سبزی‌نگی و پوشش گیاهی در این شهر صرفاً بصورت خطی در حاشیه محوره‌های تردد و به صورت لکه‌هایی در قالب پارک است.

کلمات کلیدی

پایداری، شهر پایدار، پایداری محیط زیست، آینده‌پژوهی.

* این مقاله برگرفته از رساله‌ی دکتری نگارنده اول با عنوان «بومی‌سازی سنجش پایداری محیط شهری مورد پژوهی: شهر چابهار» به راهنمایی نگارنده دوم و مشاوره نگارنده سوم در دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب است.

so.firoozijt@gmail.com

es_shieh@iust.ac.ir

Arashvahid37@gmail.com

** گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

*** استادگروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

**** استادیارگروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

بيان مساله

با توجه به شهرنشینی فزاینده، بخصوص پس از انقلاب صنعتی و افزایش سطح زندگی، جمعیت شهری به طور قابل توجهی رشد کرده است و شهرها به یکی از برجسته‌ترین نمودهای حیات انسانی تبدیل شده‌اند. این تحولات نه تنها باعث پیدایش مسائل اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی در شهرها شده بلکه توسعه بیشتر نیز پیامدهای مثبت و منفی خود را به وضوح نشان داده است. بروز مشکلات محیط‌زیستی، کاهش سطح کیفیت زندگی در جوامع شهری و انواع ناهنجاری‌های اجتماعی، باعث شده است تا پایداری محیطی در شهرها با چالش‌هایی جدی مواجه گردد. (Seto et al., 2021) پایداری ریشه در تفکرات زیست‌محیطی دارد و امروزه به پدیده‌ای چندبعدی تبدیل شده است که مسائل اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی را در بر می‌گیرد. (Bibri & Krogstie, 2020) در این راستا، ابتکارات بسیاری در سراسر جهان برای نظارت، مقایسه و سنجش عملکرد پایداری مناطق شهری توسعه یافته است، اما هیچ‌گونه برداشت واحدی از مفهوم پایداری شهری وجود ندارد. (Angelidou et al., 2021) شهرها، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، با مشکلات زیادی مواجه هستند که از آن جمله می‌توان به کمبود امکانات رفاهی، فرهنگی و آموزشی، مشکلات بهداشت و درمان، فاضلاب شهری، نابرابری‌ها، آلودگی محیط‌زیستی، و عدم دسترسی به خدمات اشاره کرد. (Luederitz et al., 2020) این چالش‌ها منجر به ناپایداری بیشتر محیط شهری می‌شود و سلامت و کیفیت زندگی انسان‌ها را تهدید می‌کند. بنابراین، حفاظت از منابع طبیعی و اکوسیستم‌های جهانی یکی از اجزای اصلی مدیریت محیط‌زیستی پایدار به شمار می‌آید. (Yigitcanlar et al., 2020) چالش‌های دیگری که در آستانه هزاره سوم ظهور کرده‌اند، شامل آلودگی، فرسایش خاک، رشد فزاینده شهرنشینی و حاشیه‌نشینی، کاهش تنوع زیستی و شیوع بیماری‌های نوپدید می‌باشند که تمامی کشورها را تحت تأثیر قرار داده است. (Seto et al., 2021) در صورت عدم برخورداری از پشتوانه‌های علمی و شواهد مناسب، شناسایی این تهدیدات نظیر تغییرات اقلیمی و آلودگی هوا دشوار می‌شود. بنابراین، بهبود شرایط پایداری محیطی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. (Gössling & Choi, 2021) در سال‌های اخیر، در اسناد ملی و برنامه‌های توسعه ای کشور، نقش شهر چابهار به ویژه در راستای توسعه پایدار برجسته شده است. چابهار با پتانسیل‌های بی‌نظیر مانند بندر آزاد تجاری و مزایای تجاری و اقتصادی برای کشورهای آسیای میانه و افغانستان، به یکی از نقاط کلیدی برای توسعه پایدار در کشور تبدیل شده است. (Bibri & Krogstie, 2020) این شهر با وجود پتانسیل‌های بسیار، همچنان با مشکلاتی از جمله افزایش سکونتگاه‌های غیررسمی، آلودگی‌های زیست‌محیطی و کاهش توان اکولوژیک مواجه است. (Yigitcanlar et al., 2020). سنجش شاخص‌های پایداری محیطی در چابهار اهمیت ویژه‌ای دارد چرا که این تحقیق می‌تواند دیدگاهی پایه‌ای از وضعیت فعلی پایداری محیطی ارائه دهد. این دیدگاه پایه‌ای برای ارزیابی تغییرات در طول زمان و شناسایی مناطقی که به توجه بیشتری نیاز دارند، حیاتی است. به علاوه، نتایج این تحقیق می‌تواند به سیاست‌گذاران کمک کند تا تصمیمات بهتری برای توسعه شهری و حفظ پایداری زیست‌محیطی اتخاذ کنند. (Seto et al., 2021). این پژوهش به شهر چابهار کمک می‌کند تا خطرات زیست‌محیطی بالقوه را شناسایی و کاهش دهد. با بهره‌گیری از رویکرد پیشگیرانه، می‌توان تأثیرات مسائل مختلف مانند تغییرات آب و هوایی، آلودگی و بلایای طبیعی را به حداقل رساند و تاب‌آوری بلندمدت شهر را تقویت کرد. در نهایت، تحقیق در زمینه سنجش و ارزیابی شاخص‌های پایداری محیطی در چابهار می‌تواند به ایجاد یک شهر پایدار، تاب‌آور و سازگار با چالش‌های زیست‌محیطی کمک کند. (Angelidou et al., 2021). پژوهش‌هایی مرتبط با این پژوهش انجام شده است از جمله، (نوری و عابدینی، ۱۴۰۳)، در پژوهشی به تحلیل تأثیرات پروژه‌های فتوولتائیک در پایداری محیط زیست و عدالت محیطی نمونه موردی: شهر ارومیه پرداختند که، نتایج به دست آمده جهت سنجش فرض اول بدین شرح است: سنجش مولفه کیفیت محیطی کلیه شاخص‌ها اعم از شاخص طبیعی، محیطی، آلودگی و انرژی پایدار باهم وارد معادله ی رگرسیون شدند؛ ضریب همبستگی چندگانه‌ی این مدل برابر ۰/۵۷، ضریب تعیین برابر ۰/۳۲ و ضریب تعیین تعدیل شده برابر ۰/۲۲ می باشد. سطح معناداری این شاخص در معادله رگرسیون خطی برابر ۰/۰۳۶ است که کمتر از عدد ۰/۰۵ بوده و نشانگر رابطه علیت قوی مولفه کیفیت محیطی و میزان استفاده از پروژه‌های فتوولتائیک می‌باشد و حاکی از قبول فرضیه است. و نتایج فرض دوم نیز جهت سنجش مولفه عدالت محیطی کلیه شاخص‌ها اعم از شاخص برابری و رفاه اجتماعی و زیست محیطی باهم وارد معادله ی رگرسیون شدند؛ ضریب همبستگی چندگانه ی این مدل برابر ۰/۶۷۲، ضریب تعیین برابر ۰/۴۲۷ و ضریب تعیین تعدیل شده برابر ۰/۳۲۰ می باشد. (نوری و عابدینی، ۱۴۰۳). کریمی و همکاران (۱۴۰۲) در مطالعه‌ای به تحلیل تهدیدهای زیست‌محیطی در شهرهای بزرگ ایران پرداخته‌اند. آن‌ها نتیجه گرفتند که آلودگی هوا، تراکم جمعیت و استفاده نادرست از منابع طبیعی از جمله چالش‌های بزرگ پایداری شهری در این شهرها هستند. این تحقیق بر اهمیت تغییر رویکردها در برنامه‌ریزی شهری و توسعه زیرساخت‌ها برای رسیدن به پایداری محیطی تأکید دارد. (Karami, M., et al, 2023). (زینالی

عظیم، ۱۴۰۱)، در پژوهشی به ارزیابی پایداری شهری و محیطی از طریق رشد هوشمند شهری نمونه موردی: شهر جلفا پرداختند که، نتایج حاصل از داده‌های نظر سنجی تحلیل شده تایید می‌کند که ابعاد شناسایی شده شهر هوشمند در تسهیل پذیرش شهر هوشمند در شهر جلفا قابل اجراست و می‌تواند به بهبود پایداری شهری و محیطی در جلفا منجر شود. (زینالی عظیم، ۱۴۰۱). (کریمی و همکاران، ۱۴۰۱)، در پژوهشی به بررسی تأثیر تغییر کاربری ابنیه تاریخی در پایداری محیطی؛ نمونه مطالعاتی: سرای کاظمی شهر تهران پرداختند که، نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که می‌توان معیارهایی نظیر تغییر کاربری سازگار در خانه‌های تاریخی با رعایت اصول و فرایند مشخص، توجه به ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی بنا، توجه به ارزش‌های زیست محیطی و ارزش‌های بازار و ایجاد رونق اقتصادی مستمر را در ایجاد توسعه پایدار در خانه‌های تاریخی و حرکت در مسیر توسعه پایدار موثر دانست. (Karimi et al, 2022). یغفوری و همکاران (۱۴۰۱) در تحقیقی به ارزیابی شاخص‌های پایداری زیست محیطی در شهرهای ایران پرداخته‌اند. آن‌ها بر لزوم توجه به جنبه‌های زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی در توسعه پایدار شهری تأکید کرده و اعلام کردند که برنامه‌ریزی‌های شهری باید به گونه‌ای باشد که منابع طبیعی حفظ شده و کیفیت زندگی شهروندان بهبود یابد. این تحقیق نشان داد که در بسیاری از شهرهای ایران، پایداری محیطی هنوز به صورت کامل تحقق نیافته است و نیاز به بازنگری در سیاست‌های شهری وجود دارد (Yegfori, S, et al, 2021). یزدانی و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهشی به بررسی تأثیرات تغییرات اقلیمی بر پایداری شهری در ایران پرداخته‌اند. نتایج این تحقیق نشان داد که تغییرات اقلیمی باعث تشدید مشکلات زیست محیطی در مناطق شهری ایران شده است. آن‌ها پیشنهاد کردند که شهرها به تغییرات اقلیمی واکنش‌های مؤثری نشان دهند و در سیاست‌گذاری‌های خود از راهکارهای پایدار بهره‌برند (Yazdani, H., et al, 2021). شریفی و صالحی (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی نقش فضای سبز شهری در ارتقای پایداری محیطی پرداخته‌اند. نتایج این مطالعه نشان داد که فضای سبز می‌تواند به عنوان یک عامل کلیدی در کاهش آلودگی هوا، ایجاد تعادل اکولوژیکی و بهبود کیفیت زندگی شهری عمل کند. در این تحقیق بر اهمیت گسترش فضای سبز در مناطق شهری برای ارتقای پایداری محیطی تأکید شده است (Sharifi, M., & Salehi, H, 2021). یغفوری و همکاران، (۱۴۰۰)، در پژوهشی به ارزیابی پایداری زیست محیطی شهری، نمونه پژوهش: شهر زاهدان پرداختند که، نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که پایداری زیست محیطی نشان می‌دهد شهر زاهدان در تولید مواد زائد رتبه نخست را به خود اختصاص داده است؛ همچنین به لحاظ عوامل کلان محیطی که می‌باید توجه خاصی به آنها شود، توسعه بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر و کاهش و به حداقل رساندن مصرف انرژی‌های فسیلی در اولویت است. ازجمله عواملی که در رتبه‌های بعدی قرار دارند، بهبود قوانی بالادستی برای پایداری زیست محیطی، افزایش اعتبارات برای پاک سازی محیط و بهینه‌سازی مدیریت پسماند و بازیافت زباله است. (Yaghfoori et al, 2021). (پیندا-پینتو و همکاران، ۲۰۲۲)، تحقیقاتی در زمینه نقش برنامه‌ریزی شهری در ایجاد تحولات پایداری انجام دادند که بر ادغام پیوند انسان و طبیعت تأکید داشت. آن‌ها به مرور رویکردهای میان‌رشته‌ای پرداخته و بررسی کردند که چگونه برنامه‌ریزی شهری می‌تواند به عنوان کاتالیزور تغییر در جهت ایجاد محیط‌های شهری پایدار عمل کند. این مطالعه به اهمیت درک تعاملات انسان و طبیعت در سطوح فردی و جمعی برای بهبود پایداری شهری اشاره داشت. (Pineda-Pinto et al., 2022) لیو^۱ و همکاران (۲۰۲۲) به "دوین یک سامانه متریک یکپارچه برای سنجش عملکرد پایداری شهری: شهرهای چین" را مورد کنکاش قرار دادند. در این پژوهش، محیط زیست، زیرساخت‌ها، خدمات و سیاست‌ها، سلامت، و پویایی جمعیت عوامل کلیدی مؤثر بر پایداری شهری هستند (Liu et al, 2022). (وانگ و ژو، ۲۰۲۲)، به تحلیل تأثیرات تغییرات اقلیمی بر پایداری محیطی در مناطق شهری پرداخته‌اند. آن‌ها مدل‌هایی را پیشنهاد کردند که بتواند اثرات منفی تغییرات اقلیمی را کاهش دهد و روند توسعه پایدار را تسریع کند. در این تحقیق، لزوم ارتقای تکنولوژی‌های سبز و زیرساخت‌های پایدار در مناطق شهری تأکید شده است. (Wang & Zhou, 2022). وانگ، ژو^۲ (۲۰۲۲) در مقاله‌ای "درک رابطه پویا بین اجرای شهر هوشمند و پایداری شهری" را مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که دو زیر مجموعه هوشمندسازی شهری و پایداری با هم هماهنگ هستند و درجات هماهنگ روند صعودی را نشان می‌دهند. (Wang Zhu, 2022). (گارسیا و همکاران، ۲۰۲۱)، در مطالعه‌ای به تحلیل ارتباط بین پایداری شهری و عدالت اجتماعی پرداخته‌اند. این تحقیق بر این نکته تأکید دارد که پایداری محیطی تنها زمانی به دست می‌آید که دسترسی عادلانه به منابع طبیعی و خدمات پایه در تمام اقشار اجتماعی برقرار شود. آن‌ها توصیه کردند که برای رسیدن به پایداری، باید از رویکردهای مبتنی بر عدالت اجتماعی استفاده شود. (García et al., 2021). بیندر^۳ (۲۰۲۰) "شاخص‌های پایداری شهری" را در مقاله‌ای مورد ارزیابی قرار دادند. یافته‌ها متداول‌ترین شاخص‌ها را در پایداری شهری برجسته کردند و

1 Liu

2 Wang, Zhou

3 Merino-Saum, Halla, Superti, Boesch, Binder

اهمیت مسائل اجتماعی و خطرات محیط‌زیستی را نشان می‌دهند (Binder, 2020). (اسپیلیوتوپولو، آ. و روزلند، م. ۲۰۲۰)، در پژوهشی به بررسی پایداری شهری از نظر نظری و عملی پرداختند. این مطالعه به پیچیدگی‌های پیاده‌سازی پایداری در سطح جامعه شهری اشاره کرد و چالش‌های مشارکت شهروندان و اطمینان از سیاست‌های متوازن که اهداف محیطی، اقتصادی و اجتماعی را در بر گیرد، مطرح کرد. پژوهش آن‌ها استدلال می‌کند که پایداری شهری نیازمند تغییرات اساسی در فرآیندهای تصمیم‌گیری محلی است تا فراتر از رویکردهای پراکنده حرکت کند (Spiliotopoulou & Roseland, 2020). (لی و همکاران، ۲۰۲۰)، به بررسی چالش‌های پایداری محیطی در شهرهای آسیایی پرداخته‌اند. آن‌ها به شناسایی مشکلات زیست‌محیطی ناشی از رشد سریع جمعیت و توسعه شهری اشاره کردند. نتایج تحقیق نشان داد که برای تحقق پایداری در این شهرها، نیاز به همکاری قوی‌تر بین بخش‌های دولتی، خصوصی و جامعه وجود دارد تا چالش‌های زیست‌محیطی به درستی مدیریت شوند (Li et al., 2020).

پژوهش‌های قبلی بیشتر بر ابعاد مختلف پایداری شهری یا شاخص‌های خاص آن تأکید داشته‌اند و معمولاً بر مکان‌های خاص تمرکز کرده‌اند. تفاوت تحقیق حاضر در این است که بررسی پایداری محیطی در شهر چابهار، به ویژه از جنبه زیست‌محیطی، تاکنون انجام نشده است. این تحقیق به ارزیابی وضعیت شاخص‌های پایداری محیطی در چابهار می‌پردازد و می‌تواند در شناسایی چالش‌ها و مشکلات محیطی این شهر کمک کند. نتایج این پژوهش می‌تواند به سیاست‌گذاران محلی، منطقه‌ای و ملی در طراحی استراتژی‌هایی برای بهبود کیفیت زندگی و کاهش مشکلات زیست‌محیطی کمک کند. این تحقیق به شناسایی چالش‌های محیطی و پیشنهاد استراتژی‌هایی برای مقابله با مسائل مانند کمبود منابع آب، تخریب خاک و آسیب‌پذیری در برابر بلایای طبیعی می‌پردازد و در عین حال می‌تواند به بهبود کیفیت زندگی و رفاه عمومی ساکنان کمک کند. همچنین، این پژوهش به تأثیرات پایداری محیطی بر حکمرانی مسئولانه و اجتناب از مشکلات زیست‌محیطی در آینده توجه دارد.

ادبیات نظری

با گسترش شهرنشینی، پایداری شهری به تدریج به یکی از عناصر اصلی در توسعه اجتماعی تبدیل شده و جایگاه مهمی در هر دو عرصه علم و سیاست به خود اختصاص داده است. (Yi, Dong, & Li, 2019) پایداری شهری به‌عنوان شکلی از توسعه تعریف می‌شود که توانایی ایجاد شرایط مطلوب برای نسل‌های آینده را حفظ کند و در عین حال، کیفیت زندگی و رفاه کنونی را تضمین نماید. از دیدگاه هال، پایداری شهری بر این اصل تأکید دارد که توسعه امروزی باید به گونه‌ای انجام شود که توان توسعه مداوم شهرها و جوامع شهری نسل‌های آینده حفظ شود. شهر پایدار، شهری است که در آن دستاوردهای اجتماعی، اقتصادی و فیزیکی پایداری وجود دارد و منابع طبیعی لازم برای ادامه توسعه آن به شکل مسئولانه مدیریت می‌شود. (Yigitcanlar et al., 2020) در اصل، شهری پایدار ساختار، عملکرد و سیاست‌های خود را بر پایه پذیرش و احترام به اصل سیاره واحد بنا می‌نهد و این اصل را به‌عنوان محور تصمیم‌گیری‌های شهری به رسمیت می‌شناسد. (Bibri & Krogstie, 2020) سنجش توسعه پایدار شهری باید توانایی ارزیابی مواردی همچون کیفیت محیط‌زیست، توزیع عادلانه فرصت‌های اجتماعی، حق مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌ها و همچنین حکمروایی شهری مبتنی بر عدالت و شفافیت را داشته باشد. (Newman et al., 2020) از این منظر، پایداری شهری مفهومی چندبعدی است که ابعاد محیط‌زیستی، اقتصادی و اجتماعی را شامل می‌شود. تصمیم‌گیری در این حوزه نیازمند سیاست‌گذاری در سطوح مختلف محلی، منطقه‌ای و ملی است تا یک چرخه متوازن اجتماعی-محیط‌زیستی ایجاد شود. (Seto et al., 2021) ارزیابی پایداری شهری، ابزاری کلیدی برای مدیریت شهری است که به مقامات کمک می‌کند تا سطح پایداری شهرها را بسنجند و برنامه‌های توسعه‌ای مناسبی طراحی کنند. برای این منظور، مدل‌ها و چارچوب‌های مختلفی توسعه یافته‌اند که به ارزیابی شاخص‌هایی نظیر کیفیت زندگی، بهره‌وری انرژی، و مدیریت پسماند می‌پردازند. (Angelidou et al., 2021) دیدگاه‌های مختلفی درباره توسعه پایدار وجود دارد که هر یک با تأکید بر عوامل مختلف، به دنبال ارائه راه‌حل‌هایی برای کاهش ناپایداری محیطی، اجتماعی و اقتصادی هستند. این دیدگاه‌ها را می‌توان در سه دسته کلی تقسیم‌بندی کرد: دیدگاه‌های نوگرا: این دیدگاه بر فناوری و نوآوری به‌عنوان ابزار اصلی برای دستیابی به توسعه پایدار تأکید دارد. (Bibri & Krogstie, 2020) دیدگاه‌های میانه: تمرکز این دیدگاه بر ایجاد تعادل میان نیازهای اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی است. (Luederitz et al., 2020) دیدگاه‌های ساختارگرا: این نگرش، تغییرات بنیادین در ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی را شرط اصلی دستیابی به توسعه پایدار می‌داند. (Gössling & Choi, 2021) هر یک از این دیدگاه‌ها بر مجموعه‌ای از اصول و قواعد تأکید دارند که چارچوب نظری و برنامه‌ریزی آن‌ها را تشکیل می‌دهد. این تفاوت‌ها، ابزار مفیدی برای طراحی سیاست‌ها و استراتژی‌های مرتبط با توسعه پایدار در مقیاس‌های مختلف فراهم می‌آورند. (جدول شماره ۱).

جدول ۱- دیدگاه‌ها و نظریات مرتبط با توسعه پایدار، منبع: (Gössling & Choi, 2021).

دیدگاه‌ها	نظریه‌ها	نظریات مرتبط
دیدگاه‌های نوگرا	محیط‌گرایی با محوریت بازار؛ نوگرایی بوم‌شناسانه	اقتصاد نئوکلاسیک
دیدگاه‌های میانه	مردم‌گرایی نوین محیط‌زیستی؛ توسعه مردمی	توانمندسازی؛ مشارکت؛ ظرفیت‌سازی
دیدگاه‌های ساختارگرا	نئومالتوسین‌ها؛ توسعه سبز انتقادی	توسعه سبز انتقادی؛ آمارشیسم ضدانسانی؛ ساده محور؛ اکوآمارشیسم انسانی؛ مارکسیسم سبز؛ اکوفمنیسم رادیکال

شاخص‌ها و ابعاد پایداری محیط شهری

با بدتر شدن شرایط محیطی در بسیاری از نقاط جهان، نشان از آن دارد که پایداری آن در خطر است، و توسعه پایدار به یک هدف شناخته شده برای جامعه بشری تبدیل شد. طراحی شاخص‌های پایداری به دلیل پیچیدگی انواع داده‌ها، شاخص‌ها، شکاف‌های اطلاعاتی، ابهام، تعاریف نادرست و عدم قطعیت در ترکیب متغیرهای مختلف، فرآیندی چالش برانگیز است (Amanpour, S., & Azadbakht, M, 2020). در سپتامبر ۲۰۱۵، مجمع عمومی سازمان ملل SDGs را ایجاد کرد. SDG ها ۱۷ هدف جهانی، ۱۶۹ هدف و ۲۳۰ شاخص منتهی به سال ۲۰۳۰ را مشخص می‌کنند. به طور خاص، هدف ۱۱ با ۱۵ هدف، الزامات پایداری شهری را مطرح می‌کند، که بر مشکلات رشد جمعیت، مصرف انرژی، انتشار کربن، تامین آب، تصفیه فاضلاب و کیفیت هوا تأکید دارد (UN, 2016).

اصل سیزدهم اعلامیه استکهلم رابطه بین حفاظت از محیط زیست و توسعه پایدار را بیان می‌دارد، به موجب این اصل برای آن که توسعه، پایدار باشد باید دولت‌ها روشی جامع و هماهنگ در برنامه توسعه خود اتخاذ نمایند به نحوی که توسعه آنها با ضرورت‌های پیشرفت و بهبود محیط زیست در جهت منافع آحاد مردم منطبق باشد (صیادی و همکاران، ۱۳۹۷). اصل چهارم اعلامیه ريو در این رابطه صراحتاً اعلام می‌دارد، برای دستیابی به توسعه پایدار فرایند توسعه باید متضمن حفاظت از محیط زیست باشد و نمی‌تواند جدای از آن باشد. بنابراین نباید فراموش کرد که برای آن که توسعه، پایدار باشد باید فرایند توسعه با حفاظت از محیط زیست همراه باشد؛ در غیر این صورت توسعه، ناپایدار و موقتی خواهد بود. از اینرو ماده ۱۹۲ کنوانسیون حقوق دریاهای ۱۹۸۲ صراحتاً دول متعاقد را ملزم به حفاظت از محیط‌زیست دریایی می‌کند. همچنین در کنوانسیون منطقه‌ای کویت ۱۹۷۸ به حفاظت و حراست از محیط‌زیست دریایی، همگام با دفع آلودگی و جلوگیری از آلودگی اشاره دارد. اقیانوس‌ها، همراه با منابع ساحلی و دریایی، نقش اساسی در رفاه انسان و توسعه اقتصادی و اجتماعی در سراسر جهان بازی می‌کنند. استفاده پایدار و حفاظت دریایی و اکوسیستم‌های ساحلی و تنوع زیستی‌شان برای دستیابی به دستورکار ۲۰۳۰ برای جزایر کوچک در حال توسعه ضروری است (مهرار، ۱۳۹۷). برای ارزیابی پایداری در این رویکرد از یک یا چند شاخص و الگو استفاده می‌شود. این شیوه، اقدامات ساده و اولیه‌ای برای ارزیابی را در نظر دارد که غالباً به صورت کمی به منظور بیان وضعیت اقتصادی، اجتماعی و یا توسعه محیطی در سطح‌های مختلف به کار گرفته می‌شوند. در مواردی نیز چندین شاخص با یکدیگر ترکیب و پایداری از طریق شاخص‌ها و معیارها اندازه‌گیری و محاسبه می‌شود.

شاخص‌های ردپای اکولوژیکی^۱، پایداری محیط‌زیست، عملکرد محیط‌زیست، توسعه‌انسانی و شاخص شدت اکولوژیکی بهزیستن^۲ و ... از جمله شاخص‌هایی هستند که برای سنجش پایداری محیط‌زیست استفاده می‌شوند (روحانی نقاب، ۱۴۰۱). تحقیقات مختلف از شاخص‌های مختلف برای سنجش پایداری شهری استفاده کرده‌اند. اکثر مطالعات در مورد شاخص‌های توسعه پایدار بر اساس چارچوب سه گانه‌ای که توسط الکینگتون (۱۹۹۷) پیشنهاد شده، انجام شده است که با تمرکز بر جنبه‌های خاصی از توسعه پایدار شهری استفاده می‌شود و ۳ بعد اقتصاد، جامعه و محیط زیست برای ارزیابی پایداری شهری استفاده شد. ابعاد فنی، اقتصادی، اجتماعی، محیطی و نهادی به عنوان پنج بعد برای توسعه انرژی پایدار پذیرفته شد (موذن و همکاران، ۱۳۹۹). در شاخص پایداری زیست محیطی^۳ مؤلفه‌های سیستم زیست محیطی شامل معیارهایی از کیفیت هوا، کمیت آب، کیفیت آب، تنوع زیستی و مقدار زمین تحت تأثیر فعالیت‌های انسانی است (روحانی نقاب، ۱۴۰۱).

1 Ecological Footprint
2 EIWB
3 ESI

جدول ۲- شاخص‌های سنجش پایداری محیط‌زیست شهری

Merino-Saum et al,2020,	زباله‌های شهری تولید شده
Moldan et al, 2012	در نظر گرفتن برابری بین نسلی در استفاده از منابع
Moldan et al, 2012	در نظر گرفتن مبنای بوم‌شناسی در فعالیت‌های اقتصادی
Merino-Saum et al,2020,	مصرف انرژی
Merino-Saum et al,2020,	نرخ بازیافت مقاله
Merino-Saum et al,2020,	انتشار گازهای گلخانه‌ای
Merino-Saum et al,2020,	غلظت ذرات معلق
Longoni and Cagliano,2015	حمایت از توانایی‌های نسل‌های آینده
Longoni and Cagliano,2015	ایجاد مهارت‌هایی در راستای حفظ محیط‌زیست
Longoni and Cagliano,2015	زیربنای محیط‌زیستی سالم برای توسعه اجتماعی
Longoni and Cagliano,2015	زیربنای محیط‌زیستی سالم برای توسعه اقتصادی
Moldan et al,2012	اولویت بالای مدیریت منابع طبیعی
Moldan et al,2012; Merino-Saum et al,2020,	توجه به نقاط اوج، آستانه در میزان آلودگی هوا
Moldan et al,2012;	توجه به نقاط اوج، آستانه در میزان آلودگی آب
Moldan et al,2012;	توجه به تغییرات ناگهانی در میزان آلودگی آب و هوا
Merino-Saum et al,2020,	مصرف و دسترسی به آب آشامیدنی سالم
Merino-Saum et al,2020,	استفاده از دوچرخه
Merino-Saum et al,2020,	آلودگی صوتی

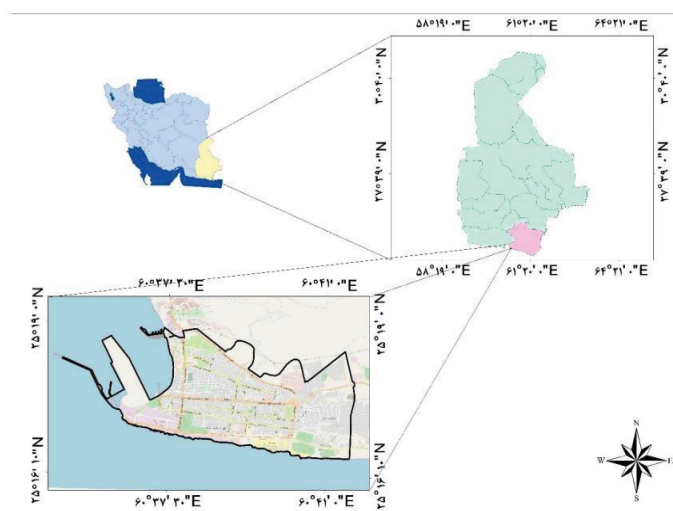
پایداری محیط‌زیستی

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع تحقیقات کاربردی و از نظر روش توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری متخصصان رشته شهرسازی و محیط زیست بودند. حجم نمونه برای متخصصان تعداد ۱۰ کارشناس بود. روش نمونه‌گیری هدفمند است. در این پژوهش، شیوه انتخاب نمونه‌ها، نمونه‌گیری گلوله‌برفی است که یک روش غیر تصادفی است. در این پژوهش در مطالعات اسنادی چه در زمینه مبانی نظری و چه در خصوص پیشینه موضوع، از شیوه اسنادی استفاده شد و سپس در کشف ابعاد، مولفه‌ها و شاخص‌های پایداری محیط شهری چابهار و نیز برای آزمون آن در بین جامعه خبرگان، از شیوه میدانی استفاده شد. روایی و پایایی در این پژوهش به صورت صوری و محتوایی با نظر اساتید انجام شد. برای دسته‌بندی و آماده کردن داده‌ها جهت بارگذاری به نرم‌افزارهای SPSS و Excel استفاده شد و در مرحله دوم اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزارهای Spss و MICMAC مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

بررسی شهر چابهار

شهر چابهار در ۲۵ درجه و ۱۷ دقیقه عرض شمالی و ۶۰ درجه و ۳۷ دقیقه طول شرقی واقع شده است. این شهر از طرف غرب به خلیج چابهار و از جنوب به دریایی عمان ختم می‌شود و این شهر ۱۸۰۵ کیلومتر خط ساحلی با دریای عمان و خلیج چابهار برخوردار است (Gholamreza, M., Hoseinzadeh, H., & Esmaili, I, 2022). عمده‌ترین مسایل و مشکلات زیست محیطی شهر چابهار در موارد ذیل مشخص گردیده است: استقرار واحدهای مزاحم شهری در داخل محدوده شهر و بافت مسکونی؛ استقرار ترمینال‌های باربری و مسافربری در داخل محدوده شهر که سبب ایجاد آلودگی صوتی و هوا و همچنین ایجاد ترافیک در شهر گردیده است؛ نزدیکی محل دفن زباله به شهر و عدم دفن صحیح زباله در محل که این عمل منجر به جمع‌آوری زباله توسط زباله دزدها و انتقال انواع بیماری‌های میکروبی به سطح شهر می‌شود؛ کمبود فضاهای سبز شهری؛ مشکلات ناشی از عدم جمع‌آوری به موقع زباله از سطح شهر؛ نامناسب بودن محل تخلیه نخاله‌های ساختمانی (تخلیه) نخاله‌ها در ورودی‌های شهر؛ وجود دام‌های سرگردان در سطح شهر؛ نداشتن میدان میوه و تره بار و محل فروش ماهی به شکل بهداشتی؛ وجود زمین‌های مخروبه و بلا صاحب در سطح شهر که بعضاً محلی برای دپوی زباله، نخاله ساختمانی و تکثیر حیوانات مودی شده است؛ عدم وجود کشتارگاه صنعتی و استفاده از کشتارگاه سنتی که فاقد چرخه جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب می‌باشد؛ عدم تجهیز بعضی از مراکز به چرخه جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب همچون ندامتگاه مرکزی شهرستان چابهار (Ghafoor Hout, A., Anvari, M. R., & Miri, G, 2021).

تصویر ۱- نقشه موقعیت محدوده مورد مطالعه در کشور و استان، منبع: (Ghafoor Hout, A., Anvari, M. R., & Miri, G, 2021).

تحلیل موضوع

تجزیه و تحلیل داده‌های پرسشنامه حاصل از نظرات کارشناسان

با استفاده از مطالعات اسنادی و نظرسنجی از کارشناسان مرتبط با موضوع، شاخص‌ها و معیارهای پایداری محیطیست در شهر چابهار شناسایی شدند. برای مشخص کردن میزان اثرگذاری و اثرپذیری عوامل بر یکدیگر، از روش تحلیل اثرات متقاطع (Cross Impact Analysis) استفاده گردید.

جدول ۳- شاخص‌ها و معیارهای تحقیق

شاخص‌ها	معیارها	اختصار
منابع آب	محدود بودن منابع آب سطحی	Var1
	عدم وجود سفره‌های آب زیرزمینی و بهره‌برداری ناچیز از آن‌ها	Var2
	آسیب پذیر بودن اراضی شهر و دو اسکله شهر در برابر سونامی به دلیل افزایش ارتفاع امواج	Var3
	وجود فرسایش آبی و بادی	Var4
	وجود تپه‌های شنی سست در جنوب شرق	Var5
پدیده‌های طبیعی	زمین‌لرزه	Var6
	خشکسالی	Var7
	سیل خیزی	Var8
	طوفان	Var9
	روان‌گرایی و زمین‌لغزش	Var10
کالبدی	فرسایش خاک	Var11
	پوشش گیاهی	Var12
	پیدایش و رشد سکونتگاه‌های غیررسمی درون شهر چابهار	Var13
	نسبت ساختمان‌های بادوام به کل ساختمان	Var14
	استقرار واحدهای مزاحم شهری در داخل محدوده شهر	Var15
پسماند	محدودیت رشد کالبدی در جهت‌های غرب و جنوب و شمال	Var16
	نزدیکی محل دفن زباله به شهر و عدم دفن صحیح زباله	Var17
	انتقال انواع بیماری‌های میکروبی به واسطه جمع‌آوری زباله‌ها توسط زباله‌گردان	Var18
	نامناسب بودن محل تخلیه نخاله‌های ساختمانی تخلیه	Var19
	دپوی زباله و نخاله در زمین‌های مخروبه و بلا صاحب در سطح شهر	Var20
فضای سبز	کمبود فضای سبز شهری	Var21

با توجه به معيارهاي (عوامل) شناسايي شده، يك ماتريس 21×21 (ماتريس اثرات متقاطع) تشكيل و نظرات كارشناسان شركت كننده نسبت به تاثيرات متغيرها بر يكدیگر وارد ماتريس شد. سپس براي هر دو متغير يك پرسش مطرح گرديد؛ اين دو متغير تا چه حد با يكدیگر رابطه مستقيم دارند؟ و از كارشناسان خواسته شد با توجه به اين نكته كه متغيرهاي موجود در سطرها بر متغيرهاي موجود در ستون‌ها تاثير مي‌گذارند، ميزان ارتباط دو متغير، با اعداد بين صفر تا سه را مورد سنجش قرار دهند (عدد «صفر» به منزله «بدون تاثير»، عدد «يك» به منزله «تاثير ضعيف»، عدد «دو» به منزله «تاثير متوسط» و در نهايت عدد «سه» به منزله «تاثير زياد») و در ماتريس بنويسند. براي تحليل ماتريس اثرات متقاطع، از نرم‌افزار ميك‌مك (Micmac) استفاده گرديد. گروه خبرگان اين پژوهش، ۱۵ نفر از كارشناسان محيط‌زيست و شهرسازي بودند كه از وضعيت محيط‌زيستي شهر چابهار اطلاع داشتند و به روش غير تصادفي (با روش گلوله‌برفي) انتخاب شدند. جدول ۴، ۲۱ معيار شناسايي شده و با اختصاري كه در نرم‌افزار وارد شده را نشان مي‌دهد.

ميزان تاثير هر يك از معيارهاي پايداري محيط‌زيست شهر چابهار بر يكدیگر مورد بررسي قرار گرفت. به عبارتي، ۱۰ ماتريس اثرات متقابل تشكيل گرديد. پس از امتيازيدهي هر يك از كارشناسان در جدول ماتريس مربوطه، براي به دست آوردن يك جدول ماتريسي واحد براي استفاده در نرم‌افزار ميك‌مك، از ميانيگين ساده استفاده شد. بر اساس تحليل اوليه داده‌ها در جدول ۴، تعداد تكرار در اين پژوهش دو بار در نظر گرفته شده و درجه پرشدگي ماتريس ۵۱.۷۰ درصد است كه اين امر بيانگر تاثير بالاي متغيرهاي منتخب بر همدیگر است. به بيان ديگر، نظام از وضعيت ناپايداري برخوردار است. از مجموع ۲۲۸ رابطه قابل ارزيابي در اين ماتريس، ۲۱۳ رابطه عددشان صفر بوده است كه به اين معني است متغيرها بر همدیگر تاثير نگذاشته يا از همدیگر تاثير نپذيرفته‌اند. ۱۶ رابطه، عددشان يك بوده است كه به اين معني است كه متغيرها تاثير كمی نسبت به هم داشته‌اند، ۲۶ رابطه عددشان ۲ بوده است بدین معني كه متغيرها تاثير نسبتاً قوی به هم داشته‌اند، ۱۸۶ رابطه، عددشان ۳ بوده است بدین معني است كه روابط متغيرهاي منتخب بسيار زياد بوده است و از تاثيرگذاري و تاثيرپذيري زيادي برخوردار بوده‌اند.

جدول ۴- تحليل اوليه داده هاي ماتريس و تاثيرات متقاطع

مقدار	عناوين
۲۱	اندازه ماتريس "Matrix Size"
۲	تعداد تكرار "Number of Iterations"
۲۱۳	تعداد صفرها "Number of Zeros"
۱۶	تعداد ۱ها "Number of Ones"
۲۶	تعداد ۲ها "Number of Twos"
۱۸۶	تعداد ۳ها "Number of Threes"
۲۲۸	مجموع "Total"
۵۱.۷۰	درصد پرشدگي ماتريس "Fillrate"

جدول ۵ درجه مطلوبيت و بهينه‌شدگي دو ماتريس اثرات مستقيم و ماتريس بالقوه مستقيم را نشان مي‌دهد. درجه مطلوبيت ماتريس اثرات بهينه‌شدگي ۱۰۰ درصد است كه حاكي از روايي بالاي پرسشنامه و پاسخهاي مربوط به آن مي‌باشد.

جدول ۵- درجه مطلوبيت ماتريس اثرات مستقيم

وابستگي	تاثيرگذاري
۱۰۳٪	۹۲٪
۱۰۰٪	۱۰۰٪

هر كدام از متغيرها با توجه به ميزان تاثيرگذاري و تاثيرپذيري در مكان خاصي در نمودار قرار مي‌گيرند. موقعيت متغيرها در نمودار بيانگر وضعيت آن‌ها در چرخه و نقش آن‌ها در پويايي و تحولات چرخه است. از اين رو شيوه توزيع و پراكنش عوامل در پايداري شهر چابهار، حاكي از ناپايداري چرخه است (شكل ۲). لذا بر اساس خروجي چرخه، جايگاه هر كدام از متغيرها در مدل مفهومي در پنج دسته (متغيرهاي تاثيرگذار، دووجهي، تاثيرپذير يا وابسته، مستقل يا مستثنا، تنظيمي) قابل شناسايي هستند در ادامه به تشریح جايگاه هر كدام پرداخته مي‌شود:

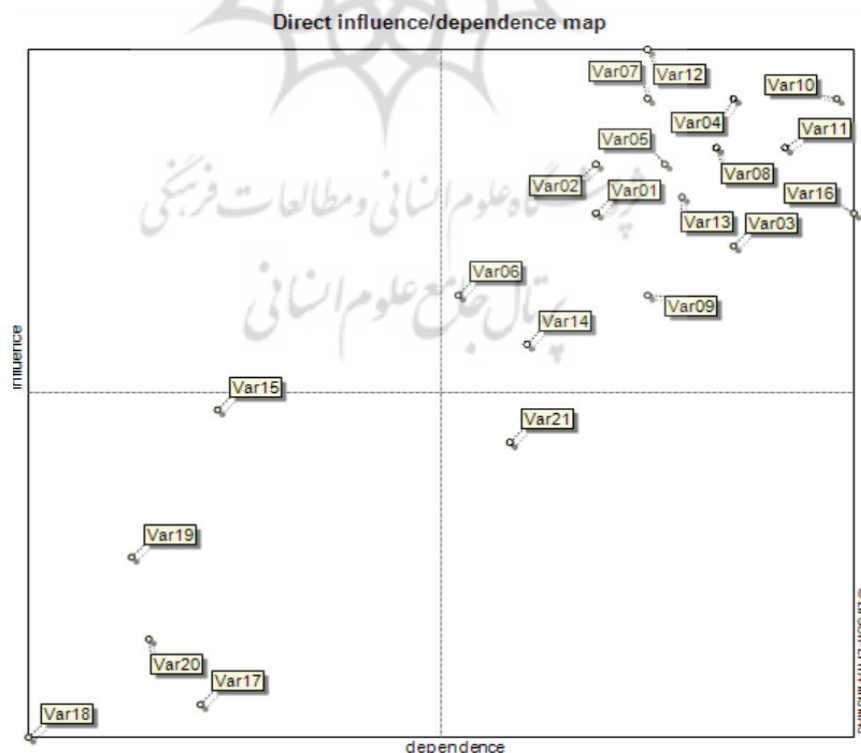
متغيرهاي دووجهي: اين متغيرها، همزمان به صورت بسيار تاثيرپذير و بسيار تاثيرگذار، عمل مي‌نمايند. اين متغيرها در قسمت شمال شرقي نمودار قرار مي‌گيرند و طبيعت اين متغيرها با عدم پايداري آميخته است، زيرا هر عمل و تغييری بر روی آن‌ها، واكنش و تغييری بر ديگر

متغیرها را به دنبال دارد. اینگونه نتایج و واکنش‌ها اثر و علامت اولیه می‌شوند. خصوصیات «متغیرهای تأثیرگذار: این متغیرها بیشتر تأثیرگذار بوده و کمتر تأثیرپذیر می‌باشند؛ بنابراین چرخه بیشتر به این متغیرها بستگی دارد. این متغیرها در قسمت شمال غربی نمودار نمایش داده می‌شوند. متغیرهای تأثیرگذار، بحرانی‌ترین متغیرها می‌باشند، زیرا تغییرات چرخه وابسته به آن‌ها است و میزان کنترل بر این متغیرها بسیار مهم است. این پژوهش فاقد این نوع متغیر است. «میرایی» یا «تشدید» یک اثر بومرنگی به همراه دارد این ویژگی را دارند. البته با توجه به رتبه‌هایی که دارند بیش از آنکه تأثیرپذیر باشند تأثیرگذارند. از بین ۲۱ متغیر پژوهش، ۱۵ متغیر دوجویی هستند که عبارتند از: محدود بودن منابع آب سطحی؛ عدم وجود سفره‌های آب زیرزمینی و بهره‌برداری ناچیز از آن‌ها؛ آسیب‌پذیر بودن اراضی شهر و دو اسکله شهر در برابر سونامی به دلیل افزایش ارتفاع امواج؛ وجود فرسایش آبی و بادی؛ وجود تپه‌های شنی سست در جنوب شرق؛ زمین‌لرزه؛ خشکسالی؛ سیل خیزی؛ طوفان؛ روان‌گرایی و زمین‌لغزش؛ فرسایش خاک؛ پوشش گیاهی؛ پیدایش و رشد سکونتگاه‌های غیررسمی درون شهر چابهار؛ نسبت ساختمان‌های بادوام به کل ساختمان؛ استقرار واحدهای مزاحم شهری در داخل محدوده شهر؛ محدودیت رشد کالبدی در جهت‌های غرب و جنوب و شمال.

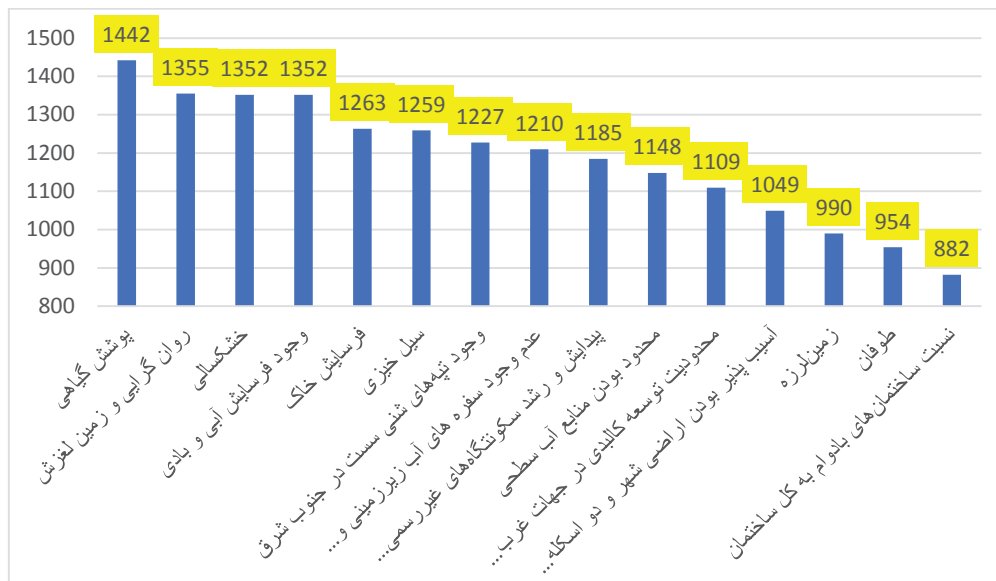
متغیرهای تأثیرپذیر یا وابسته: متغیرهای وابسته در قسمت جنوب شرقی نمودار قرار دادند و تأثیرگذاری پایین و تأثیرپذیری بسیار بالایی دارند؛ بنابراین نسبت به تکامل متغیرهای تأثیرگذار و دوجویی، بسیار حساس هستند و همچنین این متغیرها خروجی چرخه هستند. این پژوهش دارای این دسته از متغیرها نیست.

متغیرهای مستقل یا مستثنا: این متغیرها از سایر متغیرهای چرخه تأثیر نپذیرفته و بر آن‌ها تأثیر هم ندارند. این متغیرها در قسمت جنوبی نمودار قرار گرفته و ارتباط بسیار کمی با چرخه دارند، زیرا نه باعث توقف یک متغیر اصلی و نه باعث تکامل و پیشرفت یک متغیر در چرخه می‌شوند. این متغیرها عبارتند از: استقرار واحدهای مزاحم شهری در داخل محدوده شهر؛ نزدیکی محل دفن زباله به شهر و عدم دفن صحیح زباله؛ انتقال انواع بیماری‌های میکروبی به واسطه جمع‌آوری زباله‌ها توسط زباله‌گردان؛ نامناسب بودن محل تخلیه نخاله‌های ساختمانی تخلیه؛ دیوی زباله و نخاله در زمین‌های مخروبه و بلا صاحب در سطح شهر.

متغیرهای تنظیمی: این متغیرها در نزدیکی مرکز ثقل نمودار قرار دارند می‌توانند به صورت «اهرم ثانویه»، «اهداف ضعیف» و یا متغیرهای «ریسک ثانویه» عمل نمایند. کمبود فضای سبز شهری در این گروه جای دارد. نمودار نحوه پراکنش متغیرها در شکل ۴-۲ زیر آورده شده است.

تصویر ۲- نحوه پراکندگی متغیرهای مستقیم و جایگاه آن‌ها در محور تأثیرپذیری و تأثیرگذاری بر اساس اثرات مستقیم

تصویر ۳- متغیرهای کلیدی پایداری محیطی شهر چابهار

عوامل کلیدی فوق مهمترین عوامل در ناپایداری محیطی در شهر چابهار هستند و پایداری محیطی را با چالش مواجه ساخته‌اند. اولین عامل با بالاترین امتیاز پوشش گیاهی است. پوشش گیاهی نقش مهمی در تأثیرگذاری بر پایداری زیست محیطی شهرها دارد چون به صورت مستقیم بر بهبود کیفیت هوا تأثیر بگذارند، پوشش گیاهی، به ویژه درختان و گیاهان، می‌توانند آلاینده‌هایی مانند دی اکسید کربن، دی اکسید گوگرد و دی اکسید نیتروژن را از طریق فرآیندی به نام فتوسنتز جذب کنند و درختان به عنوان فیلتر هوای طبیعی عمل می‌کنند و با کاهش غلظت آلاینده‌های مضر به بهبود کیفیت هوا کمک می‌کنند. برتنظیم دما اثر می‌گذارد چون پوشش گیاهی سایه ایجاد می‌کند و اثر جزیره گرمایی شهری را کاهش می‌دهد. این اثر زمانی رخ می‌دهد که مناطق شهری به دلیل فعالیت‌های انسانی و کمبود پوشش گیاهی دمای بالاتری نسبت به محیط روستایی خود داشته باشند. درختان و فضاهای سبز می‌توانند هوا را از طریق فرآیند تعرق خنک کنند، جایی که گیاهان بخار آب را آزاد می‌کنند. بر مدیریت رواناب تأثیر می‌گذارد. پوشش گیاهی با جذب و کاهش سرعت آب باران به مدیریت رواناب طوفان کمک می‌کند. فضاهای سبز مانند پارک‌ها و باغ‌ها می‌توانند مانند اسفنج‌های طبیعی عمل کنند و از سیل و فرسایش خاک جلوگیری کنند. پوشش گیاهی همچنین از تنوع زیستی پشتیبانی می‌کند. مناطق پوشش گیاهی زیستگاه گونه‌های مختلف گیاهان، حشرات، پرندگان و سایر حیات وحش را فراهم می‌کند. تنوع زیستی برای حفظ یک اکوسیستم سالم و انعطاف پذیر بسیار مهم است و به پایداری کلی محیط کمک می‌کند. پوشش گیاهی ارزش زیبایی شناختی و تفریحی دارد. فضاهای سبز جذابیت بصری مناطق شهری را افزایش می‌دهد و به محیط زندگی دلپذیرتر کمک می‌کند. پارک‌ها و مناطق تفریحی با پوشش گیاهی فرصت‌هایی را برای ساکنان فراهم می‌کند تا با طبیعت ارتباط برقرار کنند و رفاه روحی و جسمی را ارتقاء دهند. پوشش گیاهی در ترسیب کربن موثر است. درختان در جذب دی اکسید کربن، یک گاز گلخانه‌ای که به تغییرات آب و هوایی کمک می‌کند، موثر هستند. افزایش پوشش گیاهی می‌تواند به تلاش‌های کاهش کربن و کمک به مبارزه با تغییرات آب و هوایی در سطح محلی کمک کند. با توجه به اینکه پوشش گیاهی یک عامل مهم در پایداری محیطی شهر چابهار است، توجه به اقلیم محلی، شرایط خاک، انواع پوشش گیاهی و الگوهای توسعه شهری مهم است. تلاش‌های مشترک با مشارکت مقامات محلی، اعضای جامعه و کارشناسان محیط زیست می‌تواند به اجرای شیوه‌های محوطه‌سازی پایدار و جنگل‌داری شهری متناسب با ویژگی‌های منحصربه‌فرد چابهار کمک کند. دومین عامل کلیدی که در حال حاضر بر ناپایداری محیط شهری چابهار اثر می‌گذارد، روان‌گرایی و زمین لغزش است. روان‌گرایی یکی از جدی‌ترین مخاطرات مربوط به رسوبات لسی در منطقه بوده که در طی آن رسوبات اشباع شده از آب ممکن است به سبب لرزش زمین مقاومت خود را از دست می‌دهند. این نیروی کششی سبب شکسته

شدن پیوندهای ضعیف بین بلورها شده و در نتیجه سنگ در بخش‌های سطحی به ذراتی در حد شن ریز تا ماسه درشت تبدیل شده است. روان‌گرایی و رانش زمین از خطرات زمین‌شناسی هستند که می‌توانند تأثیرات قابل‌توجهی بر پایداری زیست‌محیطی شهرها داشته باشند. هر دو پدیده اغلب توسط فعالیت لرزه‌ای، بارندگی شدید یا سایر عوامل زمین‌شناسی ایجاد می‌شوند. روان‌گرایی بر ناپایداری زمین اثر می‌گذارد. روان‌گرایی زمانی اتفاق می‌افتد که خاک اشباع استحکام خود را از دست می‌دهد و در هنگام زلزله مانند یک مایع رفتار می‌کند. ساختمان‌ها، زیرساخت‌ها و تاسیسات ممکن است نشست یا کج شدن را تجربه کنند که منجر به آسیب‌های سازه‌ای و ریزش بالقوه شود؛ همچنین روان‌گرایی منجر به خسارت زیرساختی می‌شود. تاسیسات زیرزمینی مانند لوله‌های آب و فاضلاب ممکن است به دلیل حرکت زمین در هنگام روان شدن آسیب ببینند یا مختل شوند. جاده‌ها، پل‌ها و دیگر زیرساخت‌های حیاتی می‌توانند به خطر بیفتند و شبکه‌های حمل و نقل را تحت تأثیر قرار دهند. روان‌گرایی بر آلودگی محیط زیست اثر دارد. مایع شدن می‌تواند منجر به انتشار آلاینده‌ها از مخازن ذخیره سازی زیرزمینی و خطوط لوله شود و کیفیت خاک و آب را به خطر بیندازد. نشت مواد خطرناک ممکن است روی سلامت اکوسیستم‌ها و جوامع تأثیر بگذارد؛ همچنین بر بدنه‌های آبی تأثیر دارد. مایع شدن می‌تواند مسیر رودخانه‌ها و بدنه‌های آبی را تغییر دهد و بر اکوسیستم‌های آبی تأثیر بگذارد و به طور بالقوه منجر به سیل شود. رسوب‌گذاری و تغییر در الگوهای جریان آب می‌تواند روی زیستگاه‌های آبی تأثیر بگذارد. رانش زمین از طریق پیامدهایی که دارد در ناپایداری شیب اثر می‌گذارد. زمین لغزش زمانی رخ می‌دهد که شیب طبیعی یک تپه یا کوه خراب شود. توسعه شهری در شیب‌های تند یا برنامه‌ریزی نامناسب کاربری اراضی می‌تواند خطر زمین لغزش را افزایش دهد. رانش زمین منجر به اختلال زیرساخت می‌شود. رانش زمین می‌تواند به ساختمان‌ها، جاده‌ها و سایر زیرساخت‌های موجود در مسیر خود آسیب برساند یا تخریب کند. شبکه‌های حمل و نقل ممکن است مختل شود و بر جابجایی افراد و کالاها تأثیر بگذارد؛ همچنین منجر به فرسایش و رسوب خاک می‌شود. رانش زمین به فرسایش و رسوب‌گذاری خاک کمک می‌کند و کیفیت آب رودخانه‌ها و نهرها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رواناب رسوبات می‌تواند زیستگاه‌های آبی را خفه کرده و اکوسیستم‌های آبی را تخریب کند. رانش زمین می‌تواند به از بین رفتن پوشش گیاهی کمک کند. رانش زمین اغلب منجر به حذف پوشش گیاهی می‌شود که منجر به از بین رفتن تنوع زیستی و تخریب زیستگاه می‌شود. رشد مجدد پوشش گیاهی پس از لغزش ممکن است زمان‌بر و پرهزینه باشد که خطرات زمین‌شناسی را در نظر می‌گیرد تا ساخت زیرساخت‌ها می‌تواند این اثرات را تعدیل کند. اجرای مقررات پهنه‌بندی که خطرات زمین‌شناسی را در نظر می‌گیرد تا ساخت زیرساخت‌ها در مناطق پرخطر به حداقل برسد. تعیین مناطق حائل در اطراف بدنه‌های آبی برای کاهش تأثیر روان‌گرایی و رانش زمین. اجرای راه‌حل‌های زیرساخت سبز مانند دیوارهای حائل، پوشش گیاهی و تثبیت خاک برای کاهش خطر زمین لغزش و حفظ و تقویت پوشش گیاهی طبیعی که می‌تواند به پایداری شیب کمک کند. اجرای اقدامات کنترل فرسایش مانند تراس‌بندی و پوشش گیاهی برای کاهش فرسایش خاک و رسوب‌گذاری ناشی از رانش زمین. طراحی و ساخت ساختمان‌ها و زیرساخت‌ها با در نظر گرفتن مقاومت لرزه‌ای برای مقاومت در برابر روان‌گرایی و مقاوم سازی سازه‌های موجود برای مطابقت با استانداردهای ایمنی به روز. سومین عامل کلیدی که در حال حاضر بر ناپایداری محیط شهری چابهار اثر می‌گذارد، خشکسالی است. خشکسالی می‌تواند اثرات عمیق و چندوجهی بر پایداری محیط شهری داشته باشد و بخش‌ها و جنبه‌های مختلف زندگی شهری را تحت تأثیر قرار دهد. اثراتی که خشکسالی از طریق آن می‌تواند به بی‌ثباتی در محیط شهری کمک کند عبارتند از: اختلال در تامین آب؛ خشکسالی منجر به کاهش در دسترس بودن آب می‌شود و بر تامین آب آشامیدنی مناطق شهری تأثیر می‌گذارد (به‌خصوص در شهر چابهار که به خاطر شرایط اقلیمی خشکسالی‌های شدید و متوالی را تجربه می‌کند). محدودیت منابع آب می‌تواند منجر به کمبود آب، جیره‌بندی و افزایش رقابت برای منابع آبی در میان ساکنان، مشاغل و کشاورزی شود. خشکسالی تأثیرات اقتصادی زیادی نیز دارد. خشکسالی می‌تواند بر اقتصادهای محلی تأثیر منفی بگذارد، به ویژه در مناطقی که شدیداً به کشاورزی وابسته هستند. کاهش بهره‌وری کشاورزی ممکن است منجر به از دست دادن شغل، کاهش درآمد و بی‌ثباتی اقتصادی در مناطق شهری و حومه شهری شود. خشکسالی بر تولید انرژی اثرات زیادی می‌گذارد. خشکسالی می‌تواند تولید برق آبی را تحت تأثیر قرار دهد و در دسترس بودن منبع انرژی قابل توجهی را کاهش دهد. وابستگی به انرژی آبی در مناطق شهری ممکن است منجر به کمبود انرژی و افزایش اتکا به سایر منابع انرژی بالقوه کمتر پایدار شود؛ همچنین خشکسالی منجر

به افزایش اثر جزیره گرمایی شهری می‌شود. خشکسالی می‌تواند اثر جزیره گرمایی شهری را تشدید کند، جایی که شهرها دمای بالاتری را نسبت به مناطق روستایی اطراف تجربه می‌کنند. کاهش پوشش گیاهی و دسترسی به آب به دماهای بالاتر کمک می‌کند و بر سلامت و رفاه ساکنان تأثیر می‌گذارد. نشست خاک ناشی از خشکسالی و جابجایی زمین می‌تواند بر پایداری زیرساخت‌ها از جمله ساختمان‌ها و جاده‌ها تأثیر بگذارد. کمبود آب ممکن است منجر به خراب شدن سیستم‌های تامین آب و فاضلاب شود و خطر خرابی زیرساخت‌ها را افزایش دهد. راهبردهای کاهش و انطباق در راستای تعدیل اثرات خشکسالی وجود دارد که عبارتند از:

* اجرای برنامه‌های صرفه‌جویی در مصرف آب، از جمله شیوه‌های آبیاری کارآمد و ترویج فن‌آوری‌های صرفه‌جویی در مصرف آب. با اجرای این اقدامات، مناطق شهری می‌توانند تاب‌آوری خود را در برابر خشکسالی افزایش داده و احتمال ناپایداری را در مواجهه با کمبود آب و چالش‌های مرتبط کاهش دهند. همکاری بین سازمان‌های دولتی، کسب‌وکارها، جوامع و سازمان‌های زیست‌محیطی برای توسعه و اجرای استراتژی‌های موثر برای پرداختن به اثرات خشکسالی بر محیط شهری ضروری است.

نتیجه‌گیری

شهر چابهار یکی از مهمترین و پرجمعیت‌ترین شهرهای استان سیستان و بلوچستان بوده و دارای اهمیت اقتصادی و اجتماعی بالایی در نواحی مجاور است. این شهر با مشکلات محیط‌زیستی مواجه است که پایداری محیطی شهر را تحت تأثیر قرار می‌دهند. در این راستا این پژوهش با هدف بررسی وضعیت شاخص‌های پایداری محیط‌زیست در شهر چابهار انجام شد. ابتدا مطالعات کتابخانه‌ای در راستای شناخت ابعاد، شاخص‌ها و متغیرهای پایداری محیطی انجام شد و با توجه به اطلاعات گردآوری شده، شاخص‌ها و معیارها با توجه به وضعیت شهر چابهار شناسایی شد، و نهایتاً ۲۱ متغیر در قالب ۵ شاخص به عنوان شاخص‌ها و معیارهای پایداری محیطی شهر چابهار شناسایی شد و در قالب پرسشنامه تأثیرات متقابل طراحی و برای ۱۰ کارشناس فرستاده شد. داده‌ها گردآوری و با نرم‌افزار میک‌مک تجزیه و تحلیل شدند. با توجه به هدف کاربردی این پژوهش، که استفاده از نتایج این پژوهش توسط سایر محققان و ادارات شهر چابهار است سعی شد از عواملی که به عنوان عوامل کلیدی شناخته شدند به واسطه‌ی قدرت انعطاف و اثری که بر روی سایر عوامل دارند، شناسایی و استفاده شوند و مورد تحلیل بیشتری قرار بگیرند. نتایج حاصل از سنجش شاخص‌های پایداری محیط شهر چابهار حاکی از ناپایداری در وضعیت محیط‌زیست شهر است ولی قرارگیری ۱۵ متغیر از ۲۱ متغیر پایداری محیط در محدوده عوامل کلیدی جای امیدواری را نشان می‌دهد زیرا این متغیرها قابلیت انعطاف و از قدرت تغییر خود و سایر متغیرها برخوردارند که باید مدنظر شهرسازان قرار بگیرد. پوشش گیاهی، روان‌گرایی و زمین لغزش، خشکسالی، وجود فرسایش آبی و بادی، فرسایش خاک، سیل خیزی، وجود تپه‌های شنی سست در جنوب شرق، عدم وجود سفره‌های آب زیرزمینی و بهره‌برداری ناچیز از آن‌ها، پیدایش و رشد سکونتگاه‌های غیررسمی درون شهر چابهار، محدود بودن منابع آب سطحی، محدودیت رشد کالبدی در جهت‌های غرب و جنوب و شمال، آسیب پذیر بودن اراضی شهر و دو اسکله شهر در برابر سونامی به دلیل افزایش ارتفاع امواج، زمین‌لرزه، طوفان، نسبت ساختمان‌های بادوام به کل ساختمان عوامل کلیدی در این پژوهش انتخاب شدند. متغیر پوشش گیاهی بیشترین میزان اثرگذاری مستقیم و غیرمستقیم را بدست آورده است که حاکی از نقش بسیار مهم این عامل در پایداری محیطی شهر چابهار است که تحت تأثیر اقلیم منطقه و فقر منابع آبی است و باعث شده است از نظر سبزی‌نگی فقیر باشد و سبزی‌نگی و پوشش گیاهی در این شهر صرفاً بصورت خطی در حاشیه محورهای تردد به صورت لکه‌هایی در قالب پارک است. دومین عامل کلیدی، روان‌گرایی و زمین لغزش است. شهر چابهار در منطقه‌ای که به نام منطقه زاگرس شرقی واقع شده است. این منطقه معروف به فعالیت‌های زمین‌لرزه‌ای است که می‌تواند منجر به زمین‌لغزش‌هایی شود. روان‌گرایی یکی از جدی‌ترین مخاطرات مربوط به رسوبات لسی در منطقه بوده که در طی آن رسوبات اشباع شده از آب ممکن است به سبب لرزش زمین مقاومت خود را از دست داده و مانند یک سیال رفتار نمایند. بر مبنای مطالعاتی که در چهارچوب طرح (ICZM) برای حاشیه سواحل عمان تهیه گردیده، اراضی شهر چابهار در پهنه‌ی با خطر کم روانگرایی قرار دارند. وقوع روان‌گرایی و زمین لغزش در محیط بلافاصله شهر چابهار از جمله محدودیت‌های جغرافیایی توسعه شهر محسوب می‌شود و تأثیراتی از جمله: محدودیت رشد کالبدی؛ خسارات زیرساختی و مالی (تخریب ساختمان‌ها، جاده‌ها، پل‌ها و زیرساخت‌های عمومی)؛ تهدید برای ایمنی شهروندان؛ تخریب زیستگاه‌های طبیعی؛ تغییر در شرایط آب و هوا و

منابع آبی (در طولانی مدت)؛ ناپایداری محلی و جهانی است. پدیده روان‌گرایی در بخش‌های شمال و شمال غرب وجود دارد. سومین عامل کلیدی، خشکسالی است. شهر چابهار در یک منطقه خشکسال و کم‌آب واقع شده است. خشکسالی پیوسته از نوع بسیار شدید، شدید، متوسط و ضعیف در دو دوره آماری رخ داده است. در فاصله سال‌های ۱۳۵۰-۱۳۴۳ و سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۷۷، خشکسالی به صورت پیوسته در این شهر رخ داده است. چهارمین عامل کلیدی وجود فرسایش آبی و بادی است. وجود فرسایش آبی در مناطق حاشیه رودخانه و اراضی ساحلی متأثر از جزر و مد و بدلندها؛ وجود فرسایش بادی در اراضی با بافت شنی و همچنین قرارگیری بدلندهای فرسایش‌پذیر در شرق و جنوب شرق چابهار و جابجایی این رسوبات بادی به سمت شهر از دیگر محدودیت‌های جغرافیایی توسعه شهر چابهار است. با توجه به واقع شدن چابهار در نواحی نزدیک به دریای عمان و نوسانات بادهای شدید، شهر از گرد و غبار و ذرات معلق در هوا رنج می‌برد که ممکن است بر روی سلامتی شهروندان تأثیر منفی داشته باشد. فرسایش خاک پنجمین عامل کلیدی است. خاک‌های سبک ساحلی، جنس ماری و آهکی فرسایش‌پذیر پادگانه‌های دریایی و خشکسالی‌های اخیر توأم با عملکرد جریان‌های اقلیمی (مونسون) در منطقه، نقش بسزایی در افزایش سطح بیابان‌های حاشیه شهر و تغییرات رخ داده و تبدیل انواع واحدهای تپه‌های ماسه‌ای به یکدیگر داشته‌اند. دو کانون بحران فرسایش بادی با شدت متوسط یکی در شرق و جنوب شرق محیط بلافاصل چابهار (بعد از زمین) و یکی در شمال غرب منطقه آزاد شناسایی گردیده که با توجه به شرایط اقلیمی و جهت غربی باد غالب نمی‌توان از تأثیرات کانون فرسایش‌پذیر (شرق زمین) واحد QCS در توسعه سطوح ماسه‌ای بر روی اراضی چابهار چشم‌پوشی کرد. سیل خیزی ششمین عامل کلیدی است؛ شهر چابهار با اقلیم خشک به دلیل قرارگیری در مسیر موسمی بادهای و مجاورت با دریای عمان دارای بارش‌های رگباری بسیار شدید در فصل تابستان و زمستان است. بارندگی‌های آذرماه ۱۳۹۱ و بهمن‌ماه ۱۳۹۵ خسارات‌هایی چون فرسایش شدید خاک‌ها در فضای سبز شهری، تخریب جوی‌های دفع آب‌های سطحی، تخریب آسفالت‌های شهری و آسیب وارد کردن به منارل شده است. وجود تپه‌های شنی سست در جنوب شرق زمین عامل کلیدی هفتم است. وجود این تپه‌ها در نوار ساحل و فرسایش‌پذیر بودن و تغییرپذیری مداوم سطح آن‌ها از دیگر محدودیت‌های توسعه شهر چابهار به شمار می‌رود. عدم وجود سفره‌های آب زیرزمینی و بهره‌برداری ناچیز از آن‌ها عامل کلیدی هشتم است که با توجه به محدودیت‌های اقلیمی و بحران شدید کم‌آبی بخصوص در چند سال اخیر خشکسالی و بارش کم از میزان آب سفره‌ها کاسته است. پیدایش و رشد سکونتگاه‌های غیررسمی درون شهر چابهار عامل کلیدی نهم است. شاید دلیل اصلی رشد سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌نشینی در شهر چابهار را خشکسالی‌های شدید اخیر استان سیستان و بلوچستان است که موجب مهاجرت افراد به شهر چابهار شده است که چون از وضعیت اقتصادی و اجتماعی بالایی برخوردار نبوده‌اند جذب حاشیه شده‌اند. وجود کپرنشینی و رشد آن در بافت کالبدی حاشیه‌ی شهری گویای این مسئله است. محدودیت‌های توسعه کالبدی از دیگر دلایل سکنا گزیدن مهاجران در روستاهای حاشیه‌ی شهر است. محدود بودن منابع آب سطحی عامل کلیدی نهم است. متأسفانه شهر چابهار با وجود قرارگیری در موقعیت راهبردی و تنها شهر با بندر اقیانوسی از نظر منابع آب شیرین با محدودیت رو به رو است. با وجود اینکه در چند سال اخیر چندین طرح کوتاه مدت و بلندمدت در دست اجرا قرار گرفته است ولی این مسئله همچنان با محدودیت رو به رو است و حتی از وخامت مسئله نکاسته است، در حال حاضر با توجه به ظرفیت محدود تامین آب به صورت جیره‌بندی آب توزیع می‌شود. محدودیت رشد کالبدی در جهت‌های غرب و جنوب و شمال عامل کلیدی دهم است. رشد کالبدی شهر از جهت‌های غرب و جنوب و شمال توسط دو عامل طبیعی دریا و ارتفاعات محدود شده است. آسیب‌پذیر بودن اراضی شهر و دو اسکله شهر در برابر سونامی به دلیل افزایش ارتفاع امواج عامل کلیدی یازدهم است. زمین‌لرزه عامل کلیدی دوازدهم است. بخش‌های شرق و جنوب شرق شهر چابهار نسبت به زمین لرزه حساس است و در پهنه خطر زلزله قرار دارد، همچنین متمرکز شدن کانون‌های زمین‌لرزه مکران در یک نوار شمالی جنوبی نیز خطر زمین‌لرزه را در شهر بالا برده است. طوفان به عنوان یکی دیگر از عوامل کلیدی، از عواملی است که بارها شهر را در معرض خطر قرار داده است. وجود طوفان‌های دریایی با توجه به رژیم بارندگی سیلابی و جریان‌های مونسون از جمله این طوفان‌ها است. طوفان گونو، شدیدترین طوفان ثبت‌شده در منطقه مکران و شمال اقیانوس هند در خرداد ۱۳۸۶ است. سرعت این طوفان به ۳۱۵ کیلومتر در ساعت بوده است. نسبت ساختمان‌های بادوام به کل ساختمان به عنوان آخرین عامل کلیدی است. حدود ۵۲ درصد از ساختمان‌ها در شهر چابهار طبق آمار مطرح شده در طرح جامع فاقد سازه (خشت، گل، آجر و آهن) هستند، علاوه بر این عمر ساختمان‌ها بالا است. با توجه به شرایط اقلیمی شهر چابهار، رعایت استاندارد

معماری سبز در خصوص ساخت ساختمان، معابر و گذرگاه‌ها، پارکینگ‌ها در شهر چابهار می‌تواند کمک شایانی به پایداری محیطی این شهر نماید. همچنین استفاده از مصالح بومی و مصالح سازگار با محیط که در راستای توسعه پایدار نیز هستند از جمله جمع آوری آب باران از بام‌ها و سطوح دیگر (با توجه به کمبود آب)، کفسازی‌های جاذب آب (جهت جلوگیری از آب‌های سطحی در هنگام بارندگی) از جمله مسائل زیست‌محیطی است که رعایت آن کمک شایانی به بهبود پایداری محیطی می‌کند. استفاده از تعداد ساعات آفتابی، انرژی بادی، آبی (از طریق سلول خورشیدی و ژنراتور بادی با توجه به توانایی‌های طبیعی و اقلیمی منطقه) و... علاوه بر آنکه زمینه استفاده از انرژی پایدارتر را فراهم می‌کند در طولانی مدت آلودگی‌های محیطی را کاهش می‌دهد. بازیافت زباله و فاضلاب از جمله عوامل اصلی تاثیرگذار در ناپایداری محیطی شهر چابهار است که در وهله اول نیازمند ارائه آموزش‌های محیط‌زیستی و بوم‌شناختی با بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و ارائه حمایت و یارانه‌های دولتی برای توسعه آموزش‌ها مورد نیاز ساکنان شهری و مدیران اجرایی چابهار است.

منابع

- زینالی عظیم، ع. (۱۴۰۱). ارزیابی پایداری شهری و محیطی از طریق رشد هوشمند شهری نمونه موردی: شهر جلفا، مجله جغرافیا و پایداری محیطی، ۱۲(۱)، ۳۹-۱۹.
- روحانی نقاب، ز.، ابراهیمی سالاری، تقی.، صالح نیا، ن.، جباری نوقایی، م. (۱۴۰۱). شدت اکولوژیکی بهزیستن، رویکردی نوین در سنجش توسعه پایدار در ایران، دوفصلنامه بررسی مسائل اقتصاد ایران، ۹(۲)، ۱۰۱-۶۱.
- صیدی، س.، حسینی، س.، یزدانبخش، ب. (۱۳۹۷). ارزیابی پایداری محیط‌زیستی شهر اصفهان با تأکید بر آلودگی هوا، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ۲۹(۱)، ۱۲۶-۱۱۳.
- موذن، س.، رضوانیان، م. ت.، قورچی، م. (۱۳۹۹). تدوین استراتژی‌های پایداری محیط‌زیست شهری با تأکید بر بخش صنعت مطالعه موردی: صنعت خودروسازی، مجله آمایش جغرافیایی فضا، ۱۰(۳۶)، ۲۳۳-۲۱۹.
- مهرآرا، ا.، مدائنلو جویباری، س.، زارع زیدی، ع. ر. (۱۳۹۷). بررسی نقش حفاظت از محیط زیست در توسعه پایدار، فصلنامه مطالعات کاربردی در علوم مدیریت و توسعه، ۳(۱۰)، ۱۰۵-۱۲۵.
- عبدالمهی، ع. ا. (۱۳۹۶). سنجش و ارزیابی پایداری شهری با استفاده از مدل‌های ANP, Topsis, Saw (مطالعه موردی: شهر کرمان)، مجله برنامه ریزی منطقه ای، ۷(۲۸)، ۱۲۰-۱۰۷.
- زینالی عظیم، ع.، حاتمی گلزاری، الف.، کرمی، الف.، بابازاده اسکویی، الف. (۱۴۰۰). سنجش پایداری محیطی شهر تبریز براساس شاخص‌های محیط‌زیستی رشد هوشمند شهری، مجله پایداری، توسعه و محیط زیست، ۲(۳)، ۵۹-۴۱.
- نوری، آ.، عابدینی، ا. (۱۴۰۳). تحلیل تأثیرات پروژه‌های فتوولتائیک در پایداری محیط زیست و عدالت محیطی نمونه موردی: شهر ارومیه، نشریه فضای شهری و حیات اجتماعی، ۳(۸)، ۴۵-۶۰.
- Ghafoor Hout, A., Anvari, M. R., & Miri, G. (2021). The study of Chabahar urban areas status, based on ecological criteria. *Journal of Regional Planning*, 11(43), 185-201.
- Amoushahi, S., Salmanmahiny, A., Moradi, H., Tabrizi, A. R. M., & Galán, C. (2022). Localizing sustainable urban development (SUD): Application of an FDM-AHP approach for prioritizing urban sustainability indicators in Iran provinces. *Sustainable Cities and Society*, 77, 103592.
- Liu, B., Yang, Z., Xue, B., Zhao, D., Sun, X., & Wang, W. (2022). Formalizing an integrated metric system measuring performance of urban sustainability: Evidence from China. *Sustainable Cities and Society*, 79, 103702.
- Longoni, A., & Cagliano, R. (2015). Environmental and social sustainability priorities: Their integration in operations strategies. *International Journal of Operations & Production Management*, 35(6), 807-828.
- Merino-Saum, A., Halla, P., Superti, V., Boesch, A., & Binder, C. R. (2020). Indicators for urban sustainability: Key lessons from a systematic analysis of 67 measurement initiatives. *Ecological Indicators*, 119, 106879.

- Moldan, B., Janoušková, S., & Hák, T. (2012). How to understand and measure environmental sustainability: Indicators and targets. *Ecological Indicators*, 17, 4-13.
- UN. (2016). Final list of proposed sustainable development goal indicators. The United Nations Environment Programme. [https://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/11097/ears_wg3_inf%20\(3\).pdf](https://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/11097/ears_wg3_inf%20(3).pdf)
- Wang, M., & Zhou, T. (2022). Understanding the dynamic relationship between smart city implementation and urban sustainability. *Technology in Society*, 70, 102018.
- Yi, P., Dong, Q., & Li, W. (2019). Evaluation of city sustainability using the deviation maximization method. *Sustainable Cities and Society*, 49, 101585.
- Angelidou, M., Psaltoglou, A., Komninos, N., Kakderi, C., & Tsarchopoulos, P. (2021). Smart cities: Innovation, sustainability, and citizen participation. *Sustainable Cities and Society*, 69, 102863.
- Bibri, S. E., & Krogstie, J. (2020). The emerging data-driven smart city and its innovative applied solutions for sustainability: The cases of London and Barcelona. *Technological Forecasting and Social Change*, 153, 119981.
- Gössling, S., & Choi, A. S. (2021). Transport transitions in Copenhagen: Achieving sustainable urban mobility. *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 94, 102803.
- Luederitz, C., Lang, D. J., & Wiek, A. (2020). Designing pathways to urban sustainability transitions: Sustainable urban development through integrated planning and participatory governance. *Environmental Science & Policy*, 109, 110-119.
- Seto, K. C., Reenberg, A., Boone, C. G., Fragkias, M., Haase, D., Langanke, T., ... & Simon, D. (2021). Sustainability in urban systems: Resilience and adaptability. *Urban Studies*, 58(4), 567-585.
- Yigitcanlar, T., Kamruzzaman, M., & Teriman, S. (2020). Smart city approaches for urban sustainability. *City and Environment Interactions*, 4, 100045.
- Spiliotopoulou, A., & Roseland, M. (2020). Urban sustainability: Theory and practice. *Urban Studies*, 57(7), 1421-1439.
- Gholamreza, M., Hoseinzadeh, H., & Esmaili, I. (2022). Investigating the status of creative tourism components in Chabahar city and its role in urban sustainable development. *Geography and Human Relations*, 4(4), 30-46.
- Pineda-Pinto, M. A., Jiménez, E., & García, L. (2022). Human-nature connections in urban planning: Towards sustainability transformations. *Sustainability Science*, 17(3), 867-880.
- Binder, C. R. (2020). Urban sustainability indicators: A systematic assessment of key metrics and their applications. *Journal of Urban Sustainability Studies*, 15(3), 245-265.
- Li, J., Zhang, Q., & Li, W. (2020). Environmental sustainability challenges in Asian cities: A case study. *Environmental Science & Policy*, 113, 12-22.
- García, L., Jiménez, E., & Martínez, M. (2021). Urban sustainability and social justice: Ensuring equitable access to resources for sustainable development. *Journal of Environmental Policy and Justice*, 12(3), 345-360.
- Newman, P., Beatley, T., & Boyer, H. (2020). Resilient cities: Overcoming fossil fuel dependence. Island Press.
- Amanpour, S., & Azadbakht, M. (2020). Evaluation of the impact of social poverty on urban environmental sustainability (visual environment): Case study: District 8 of Ahvaz city. *Geographical Land Quarterly*, 17(67).
- Mehrara, A., Madanloo-Joybari, S., & Zarezidi, A. (2018). Investigating the role of environmental protection in sustainable development. *Applied Studies in Management and Development Sciences Quarterly*, 3(2), 105-125.
- Karimi, F., Jalilisadrabad, S., & Borji, F. (2021). Investigating the effect of adaptive reuse of historic buildings on environmental sustainability: Case study: Kazemian House in Tehran. *Naqshejahan*, 11(2), 66-85.

- Yegfori, S., et al. (2021). Evaluating environmental sustainability indicators in Iranian cities. *Journal of Urban Sustainability*, 15(2), 123–138.
- Karami, M., et al. (2023). Analysis of environmental threats in major Iranian cities. *Quarterly Journal of Urban Development*, 18(3), 47–61.
- Yazdani, H., et al. (2021). Impact of climate change on urban sustainability in Iran. *Journal of Climate Change and Environment*, 12(4), 210–225.
- Spiliotopoulou, A., & Roseland, M. (2020). Urban sustainability: Theory and practice. *Urban Studies*, 57(7), 1421–1439.

Investigating the status of environmental sustainability indicators of Chabahar city

Soraya Firouzi Jahantigh, *Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.*

Esmail Shieh*, *Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.*

Arash Vahid, *Assistant Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.*

Received: 2023/12/27

Accepted: 2024/2/2

Extended abstract

Introduction: In recent decades, Chabahar city has faced many problems and issues such as environmental pollution, reduction of ecological power, environmental issues, increasing burden on the environment, increasing the formation of informal settlements (more than 50 thousand people), etc. has been faced that has affected the environmental sustainability of the city. In this regard, this research was conducted with the aim of investigating the status of environmental sustainability indicators in Chabahar city.

Methodology: In this regard, this research was conducted with the aim of investigating the status of environmental sustainability indicators in Chabahar city. First, desk researches were conducted in order to know the dimensions, indicators and variables of environmental sustainability, and according to the collected information, indicators and criteria were identified according to the state of Chabahar city, and finally 21 variables in the form of 5 indicators were identified as indicators and criteria. The environmental sustainability of Chabahar city was identified and it was designed in the form of a mutual influence questionnaire and sent to 10 experts. The data were collected and analyzed with MICMAC software.

Results: The results obtained from the measurement of environmental sustainability indicators of Chabahar city indicate instability in the city's environmental condition, but the placement of 15 variables out of 21 environmental sustainability variables in the range of key factors shows a place for hope because these variables have flexibility and the power to change. There are other variables that should be considered by city planners. Vegetation; liquefaction and landslides; Drought; presence of water and wind erosion; Soil erosion; flooding; the presence of loose sand dunes in the southeast; The absence of underground water tables and their insignificant exploitation; The emergence and growth of informal settlements in Chabahar city; limited surface water resources; restriction of physical growth in the directions of the west, south and north; Vulnerability of the city's lands and the city's two piers against tsunami due to the increase in the height of the waves; earthquake; Storm; The ratio of durable buildings to the total building were selected as key factors in this research. The vegetation variable has the highest direct and indirect effect, which indicates the very important role of this factor in the environmental sustainability of Chabahar city, which is affected by the climate of the region and the poverty of water resources, and has caused it to be poor in terms of greenness and greenness and cover Plants in this city are only linear along the traffic axes and in the form of spots in the form of a park.

Conclusion: Accordingly; the findings include instability in the environmental situation of Chabahar city, which includes a range of challenges including vegetation; liquefaction and landslides; drought; the presence of water and wind erosion; soil erosion; flooding; the presence of loose sand dunes in the study area, and the analytical power of these variables should be considered by urban planners. Therefore, part of the existing gaps has been filled by this research.

Keywords: sustainability, sustainable city, environment, environmental sustainability, Futures studies.

* Corresponding Author's E-mail: es_shieh@iust.ac.ir